

[Mariann Fischer Boel]

til. Den anden gruppe er støtte til miljøvenlige produktionsmetoder og naturpleje, og den kan vi igen dele op i tre grupper, den 5-årige ekstensiveringsordning, en 20-årig udtagingsordning og så den økologiske jordbrugsproduktion. Den tredje gruppe handler om en mulighed for at førtidspensionere landmænd.

Regeringen tager med sit forslag her i dag stilling til, hvordan man fra dansk side ønsker at udnytte de muligheder, som forordningerne lægger op til. Jeg vil godt starte med meget at beklage, at regeringen ikke i sit lovforslag gør brug af den tredje mulighed, nemlig førtidspensionsordningen, som giver danske landmænd mulighed for på samme måde, som det formodentlig vil ske i andre EF-lande, at lade sig førtidspensionere, og jeg vil gerne allerede nu bekendtgøre, at vi fra Venstre har tænkt os at stille et ændringsforslag, således at den ændring også vil komme med. Danske landmænd har jo i øjeblikket store økonomiske problemer. Mange er simpelt hen blevet stavnsbundne på grund af de faldende priser, og netop derfor ville anvendelsen af førtidspensionsordningen kunne hjælpe nogle ud af erhvervet på en værdig vis.

Hvis vi kigger på lovforslagets skovbrugsforanstaltninger, er vi fra Venstres side grundlæggende tilfredse med indholdet. Det er positivt, at den gældende selvrisko på 2 ha i forbindelse med støtte til tilplantning bortfalder, ligesom de arealgrænser, der har været kendt for støtte til skovforbedring, bliver fjernet.

Den nye mulighed for at give et 5-årigt plejetilskud til nyplantninger kan nok i nogen grad medvirke til en øget interesse, men jeg er overbevist om, at hvis målsætningen om en fordobling af vores skovareal over en trægeneration ønskes fastholdt, så er de muligheder, dette forslag lægger op til, ikke tilstrækkelige. Hvis regeringen derimod havde udnyttet ordningen med den 20-årige indkomstkompensationsordning, havde de økonomiske aspekter i denne sag set helt anderledes attraktive ud.

For at medvirke til opfyldelse af vandmiljøplanen – en plan, hvis konklusioner der fra kompetent side forståeligt nok sættes spørgsmålstegn ved – gives der med dette lovforslag også mulighed for tilskud til miljøvenlige driftsmetoder. Fra Venstres side er vi tilfredse med, at der ikke udelukkende bliver fokuseret på et enkelt geografisk område, men i det om-

fang, den 20-årige udtagingsordning vil blive prioriteret til Viborg, Nordjyllands og Århus Amter, synes vi, at det er vigtigt, at landbrugets organisationer bliver inddraget i fastlæggelsen af de kriterier, der bliver lagt til grund for områdeudtagningen, da det jo drejer sig om områder, hvor der er store husdyrbedrifter med de problemer, der kan ligge i det.

Hvis de arealmæssige forventninger, som forslaget lægger op til, skal nås, er det klart, at der må være en økonomisk gulerod, det, man i lovforslaget kalder en tilskyndende virkning; det kan jeg være i tvivl om at der er ved de nævnte gennemsnitstilskud. Men hvis min tvivl skulle være begrundet, kan jeg forstå af bemærkningerne, at man vil justere tilskuds-satserne både i opadgående og i nedadgående retning. Det er klart, at ordningen skal være fleksibel, den skal være enkelt udformet, og så skal den være til at overse for den enkelte landmand, der ønsker at benytte sig af den.

Med hensyn til den økologiske jordbrugsproduktion vil jeg stille mig tvivlende over for det økonomiske grundlag for en fortsat omlægning og udvikling af den type landbrug, og jeg deler ikke landbrugsministerens begejstring for denne specielle produktionsform. Landbrugsministeriet har jo nedsat en arbejdsgruppe til at analysere området, og af den arbejdsgruppes konklusioner fremgår det, at der ikke skal ske en omlægning til økologisk jordbrug i større omfang, og at markedets mætningsgrad for økologiske varer allerede er nået.

I en miljømæssig sammenhæng kan det også nævnes, at økologisk jordbrug primært er baseret på anvendelse af husdyrgødning og på plantning af bælgeplanter, der jo giver en større risiko for udvaskning end anvendelse af handelsgødning.

Jeg er også enig i forslagens bemærkninger om, at tilskuddet ikke må blive så stort, at udbudet af økologiske produkter stimuleres unødigt i forhold til efterspørgslen.

Og så er det selvfølgelig utrolig vigtigt også at påpege, at alle de nævnte muligheder er frivillige for dem, der ønsker at bruge dem.

Afslutningsvis kunne det være interessant at høre fra landbrugsministeren, hvordan de øvrige EF-lande udnytter de muligheder og rammer, som forordningen lægger op til.